

Archeologienota Kruisem Passionistenstraat 31

Programma van Maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

3-5-2023

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor stedenbouwkundige handelingen te Kruishoutem Passionistenstraat 31 (deelgemeente van Kruisem, provincie Oost-Vlaanderen), gelegen buiten woon- of recreatiegebied, waarbij de bodemingrepen groter zijn dan 5000m², dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het terrein, ca. 29 598m² groot, heeft een onregelmatige vorm en grenst in het zuidwesten aan de Passionistenstraat. In het westelijke deel van het plangebied is een rechthoekige stal aanwezig. De ruimte errond wordt gebruikt als stockageplaats voor veevoeder en als landbouwgrond. Langs de westelijke grens van het terrein loopt een onverharde toegangsweg tot zowel de loods als een ten westen van het plangebied gelegen hoevecomplex. Deze hoeve, die dus geen deel uitmaakt van het plangebied, is aangeduid als vastgesteld bouwkundig erfgoed (Hoeve 't Goed De Marolle) en heeft een kern uit minstens de 18de eeuw.

Het plangebied is gesitueerd in een landelijke omgeving op meer dan 3km ten noorden van de dorpskern van Kruishoutem. Het bevindt zich aan de oostelijke rand van het gehucht Marolle, bestaande uit lintbebouwing ontstaan rond het kruispunt van de Deinsesteenweg en de Passionistenstraat/Duifhuisstraat. Op de Villaretkaart uit 1745-1748 is de Passionistenstraat reeds aanwezig; vergelijking met jongere kaarten en recente luchtfoto's tonen aan dat deze straat toen iets meer naar het zuidwesten was gelegen dan op heden; de huidige loopt dateert van na 1971 en van voor 1990. Ook de hoeve ten westen en de Plezierbeek ten oosten is afgebeeld op de Villaretkaart. Het terrein is onbebouwd en in gebruik als landbouwgrond, dit is ook op de iets jongere Ferrariskaart (ca. 1777) te zien. Ook de 19de-eeuwse kaarten en de topografische kaart van 1911 tonen een onbebouwd terrein. Op de topografische kaart van 1966 wordt een voorloper van de huidige stal afgebeeld; deze is ook te zien op de luchtfoto's van 1979-1990 en 2000-2003. De rest van het terrein is in gebruik als landbouwgrond. Samen met het verleggen van de Passionistenstraat in de jaren 1970 of 1980 wordt de Plezierbeek net ten oosten van het terrein over een kleine afstand ingebuisd. Ca. 10 jaar geleden werd de oude stal vervangen door de huidige, iets grotere stal. Het terrein lijkt minstens sinds midden 18de eeuw in gebruik als landbouwgrond. Grootschalige bodemingrepen lijken sindsdien niet te hebben plaatsgevonden op het terrein, hoewel ter hoogte van de stal enige bodemverstoring kan verwacht worden.

Het plangebied is te situeren aan de voet van de noordelijke flank van een heuvelrug die uitkijkt over de vlakte tussen de Leie en de Schelde in het noorden. Vanop deze heuvelrug ontspringt de Plezierbeek, die net ten oosten van het plangebied stroomt en verder noordoostwaarts uitmondt in de Leebeek en zo verder naar de Scheldevallei loopt. Het maaiveldniveau van het plangebied toont een geleidelijke daling van zuidwest (+21,50m TAW) naar noordoost (+19,60m TAW), met de laagste waarden in de noordoostelijke hoek (+19m TAW). Bodemkundig kan op het terrein een droge lemig zandbodem met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B horizont verwacht worden.

In de nabije omgeving van het plangebied zijn reeds enkele archeologische onderzoeken uitgevoerd. Iets ten noordwesten werd bij een proefsleuvenonderzoek in 2019 een volmiddenleeuwse (12de-13^{de}

eeuw) bewoningssite aangetroffen; er zijn nog geen resultaten bekend van een eventuele opgraving. Iets ten zuidoosten werd bij veldkarteringen en opgravingen in de jaren 1960-1970 een meerperiodensite aangetroffen, bestaande uit artefacten daterend uit het mesolithicum; een laatneolithisch crematiegraf van de klokbekercultuur; sporen van bewoning uit de late bronstijd; fragmenten van geknikte schalen uit de late ijzertijd; een Romeins brandrestengraf. Ook verder ten zuidoosten werd sporen uit o.a. de metaaltijden en de volle en late middeleeuwen aangetroffen nabij het Hof te Wijckhuyze).

Op basis van bovenstaande gegevens (archeologische sites uit meerdere periodes gekend in de directe nabijheid; naastliggende hoeve gaat minstens terug tot de 18de eeuw; vermoedelijk geen grootschalige verstoringen aanwezig op het terrein; gelegen op droge bodems aan de voet van een hogere rug, grenzend aan een waterloop) kan aan het plangebied een eerder hoge archeologische verwachting worden toegekend, zowel voor sites met grondsporen als voor in situ bewaring van steentijd artefactensites.

Het terrein rond de bestaande stal wordt uitgebreid tot een volwaardig landbouwbedrijf. De stal zelf blijft daarbij behouden. De werken concentreren zich hoofdzakelijk in de zuidelijke helft van het terrein en in de noordwesthoek. In de noordoosthoek gebeuren er op het aanbrengen van een plantstrook geen werken. Centraal in het noordelijke deel van het terrein is een zone voorzien voor een eventuele latere uitbreiding met een stal/loods, maar deze uitbreiding maakt geen deel uit van de huidige aanvraag. De uitbreiding voorziet in de uitbouw van een melkveebedrijf, met centraal op het plangebied een melkveeststal, ten zuiden ervan 5 sleufsilos en een infiltratiegracht, een winkel in de zuidwestelijke hoek van het terrein en een nieuwe loods en woning in het noordwesten. Ten oosten van de melkveeststal wordt een wadi aangelegd en wordt een pocketvergister gebouwd. De bestaande onverharde oprit wordt gesupprimeerd en omgevormd tot groenzone. Net ten oosten ervan wordt een nieuwe inrit voorzien, in steenslagverharding; deze verharding wordt ook gebruikt als parkeerruimte bij de winkel en gaat over in de betonverharding die tussen de nieuwe gebouwen wordt aangelegd. Langs alle grenzen van het terrein worden groenzones/plantstroken ingericht; een deel van de plantstrook langs de noordoostelijke grens is iets teruggetrokken en zal verder van de grens liggen. Er moet in de zuidelijke helft van het terrein en in de noordwesthoek rekening gehouden worden met een algemene bodemverstoring van 60 tot 80cm diep, met plaatselijk diepere ingrepen voor fundering en nutsvoorzieningen. Dit is een zone van ca. 2ha groot, de te behouden stal is 865m² groot. In de noordoostelijke zone van het terrein zijn de ingrepen op dit moment beperkt, het betreffen smalle lijnvormige bodemverstoringen voor het inrichten van de plantstroken.

Het plangebied kent een eerder hoge archeologische verwachting, maar op basis van enkel het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet aangetoond worden. De geplande werken voor het optrekken van het melkveebedrijf zijn van die aard dat eventueel aanwezig archeologisch erfgoed bedreigd wordt ter hoogte van het zuidelijke en noordwestelijke deel van het plangebied. De bodemimpact in de noordoostelijke zone van het terrein beperkt zich tot enkele lijnvormige, ondiepe ingrepen voor het inrichten van plantstroken, hier wordt geen/nauwelijks impact op archeologische sites (indien aanwezig) verwacht. Een verder vooronderzoek ter hoogte van de te ontwikkelen zuidelijke en noordwestelijke zone van het terrein kan relevante kennisvermeerdering genereren, zowel op siteniveau als op meer regionaal niveau. Het archeologisch belang van de omgeving van het plangebied werd reeds meermaals aangetoond. Dit

verder vooronderzoek dient te gebeuren in uitgesteld traject, omdat het terrein op dit moment nog bewerkt wordt.

Het verder vooronderzoek bestaat uit enerzijds een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), anderzijds een proefsleuvenonderzoek. Het proefsleuvenonderzoek dient niet/beperkter uitgevoerd te worden indien er bij de landschappelijke boringen een verstoring van het archeologisch niveau worden vastgesteld op (delen van) het terrein. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

Locatiegegevens: Oost-Vlaanderen, Kruishoutem (Kruisem), Passionistenstraat 31

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 91896,58 en Y: 180391,65; X: 92325,95 en Y: 180642,10

Oppervlakte plangebied: ca. 29 598m²

Kadastergegevens: Kruisem, Afdeling 1, Sectie A, Perceel 1755E, 1754D (partim), 1754E (partim)

Het plangebied komt niet volledig in aanmerking voor verder vooronderzoek. De bodemingrepen in het noordoostelijke deel van het terrein zijn beperkt, deze zone wordt niet weerhouden voor verder vooronderzoek. De zuidelijke helft en de noordwestelijke hoek van het terrein dienen wel onderzocht worden; dit is een zone van ca. 2ha groot, waarbij de zone van de te behouden stal 865m² groot is. De onderzoekszone bedraagt hierdoor ca. 19 135m².

Figuur 1 Het plangebied en de geplande werken geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be en initiatiefnemer).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
 - Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
 - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
 - Is een verder verkennend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Wat is de verstoringsgraad? Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
 - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor proefputten:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
 - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
 - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
 - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
 - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes? Kunnen ze gelinkt worden aan de nabijgelegen sites?
 - Zijn er vondsten of sporen aanwezig die te linken zijn aan de hoeve net ten westen van het terrein?
 - Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?

- Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
- Kan een archeologische site uitgesloten worden?
- Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?
- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

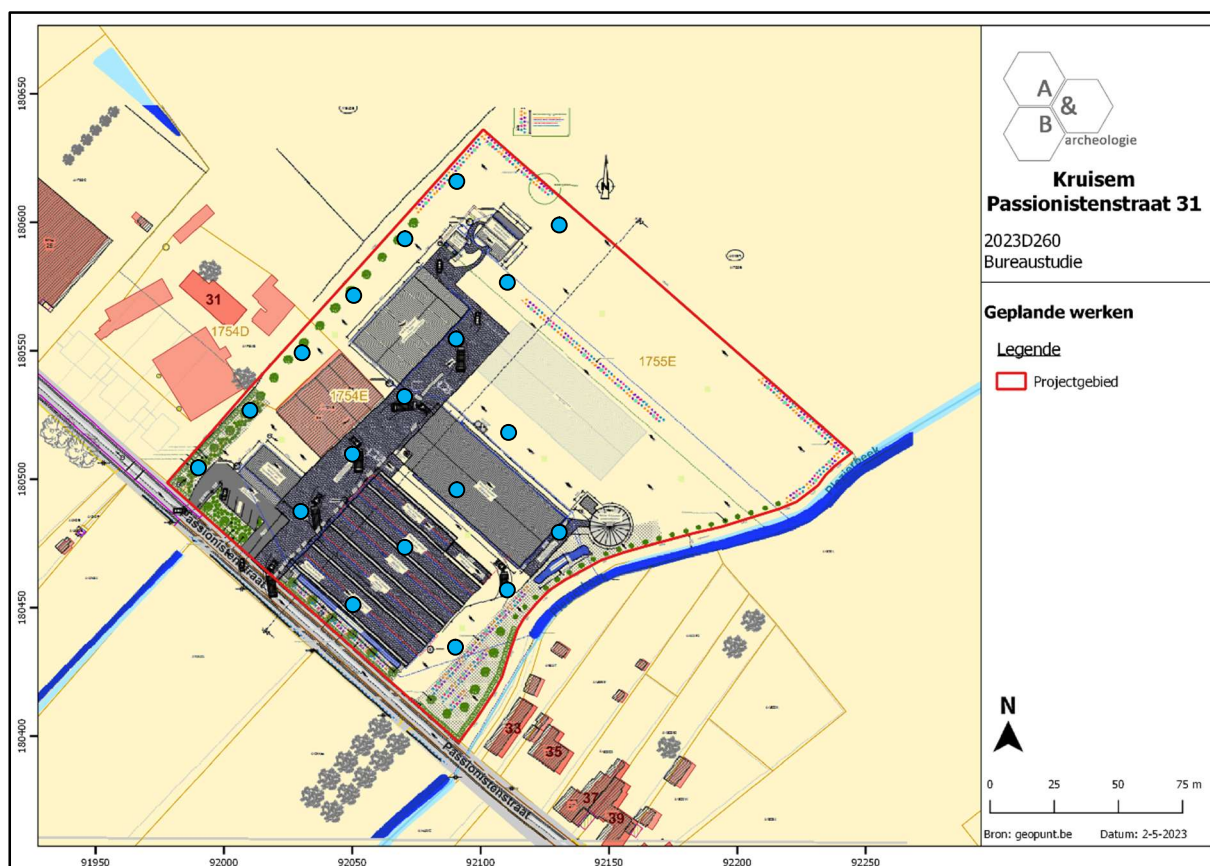
Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Landschappelijke boringen

Op het terrein worden minstens 19 boringen geplaatst. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bvb. Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, of een paleobodem) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bvb. geen Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, geen paleobodem), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Figuur 2 Het plangebied en de geplande werken geprojecteerd op het kadasterplan, met indicatieve aanduiding van de boorpunten (bron: geopunt.be en initiatiefnemer).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan te worden naar waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (bv. horizontaal, verticaal, ...), de diepteligging van de niveau(s) (bv. veiligheidsprincipe, grondwater, ...) en de aardkundige

eigenschappen van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te waarderen en in ruimte af te bakenen (verticaal/horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten in functie van steentijd artefactensites

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijd artefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

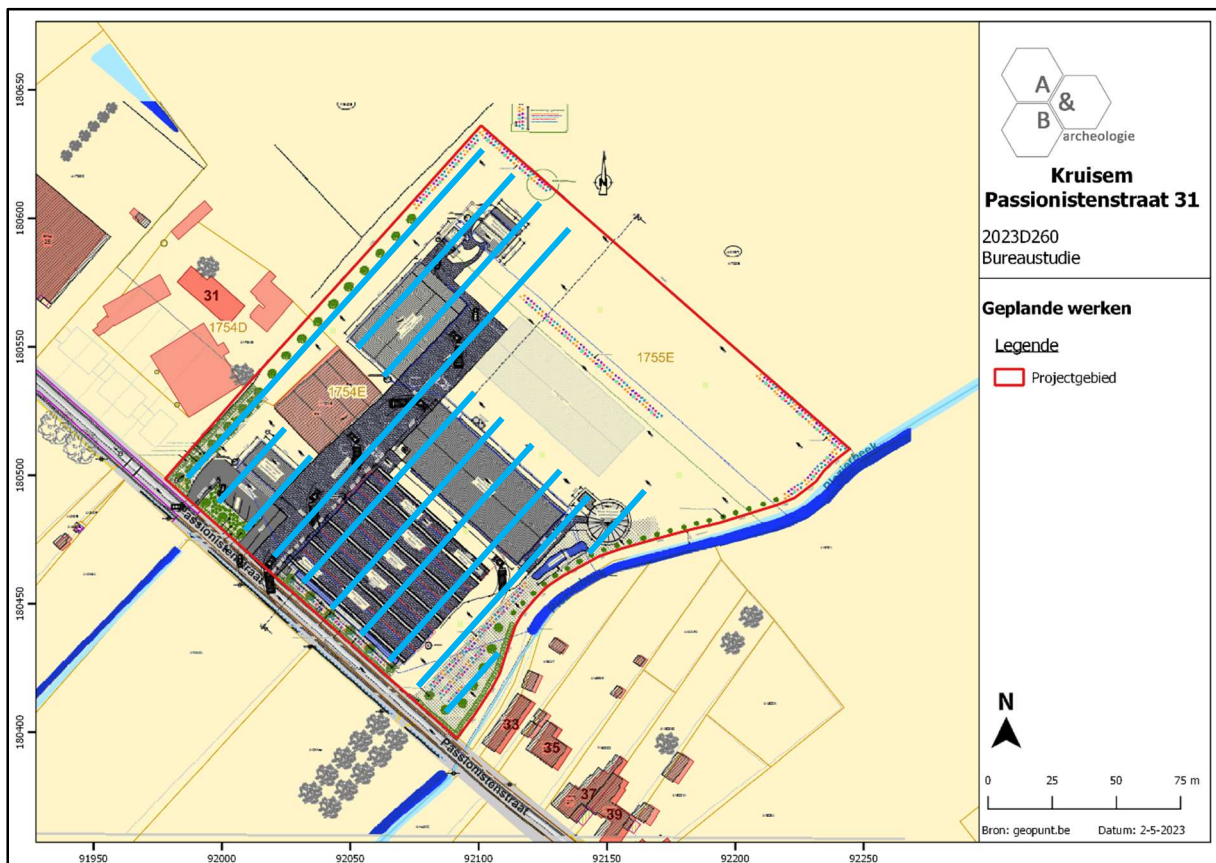
- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn op het terrein, dient gebruik gemaakt te worden van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik

gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed en worden noordoost-zuidwest georiënteerd, mee met de helling. Daarnaast worden extra volg-, dwarssleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10%, oftewel ca. 1914m², van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5%, oftewel ca. 478m², door middel van volg-, dwarssleuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% oftewel ca. 2392m² onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Figuur 3 Het plangebied en de geplande werken geprojecteerd op het kadasterplan, met indicatief sleuvenplan (bron: geopunt.be en initiatiefnemer).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 100 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op (lemig) zandgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk.